

A Fővárosi Ítéltábla a Szabó Balázs Gábor Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen általános szerződési feltétel érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. május 5. napján kelt 34.G.40.190/2017/5. számú ítélete ellen a felperes által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül .000 (húszezer) forint + áfaügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében a perben nem álló **Vné V. Zs.** és néhai **V. I. L.** mint adósok, valamint az alperes mint bank között 2007. május 8-án kötött kölcsönszerződés közjegyzői ténytanúsítványra és a banki nyilvántartás elfogadására vonatkozó III.5 pontja érvénytelenségének megállapítását kérte a régi Ptk. 209/A. § (2) bekezdése és a 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdés b) és j) pontjai alapján.

Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a kötelezte az felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.400 forint perköltséget, továbbá az állam javára – leletezés terhe mellett – 36.000 forint kereseti illetéket. Határozatának indokolásában tényként állapította meg, hogy a perben nem álló **Vné V. Zs.** (továbbá néhai **V. I. L.**) mint adós az alperessel mint bankkal 2007. május 8-án lakossági jelzálog kölcsönszerződést kötöttek, a kölcsön összege 65.549 svájci frank, a futamidő 204 hónap volt. A kölcsönszerződés III.5. pontja szerint „a szerződő felek megállapodnak abban, hogy jelen Szerződés szerinti Kölcsön folyósításának időpontja, valamint az

Adós fennálló tartozása tekintetében a Hitelező e célra szolgáló nyilvántartásait és az e nyilvántartásokkal összhangban lévő nyilatkozatait kell mértékadónak és hitelesnek tekinteni, a szerződő felek a kölcsön folyósítása időpontjának és a kölcsönszerződés alapján, az Adós terhére mindenkor fennálló kölcsön- és járuléktartozása mértékének megállapítása tekintetében alávetik magukat a Hitelező e célra szolgáló nyilvántartásai tartalmának. Adós/zálogkötelezett hozzájárul ahhoz, hogy a jelen okirat alapján, az Adós mindenkor fennálló kölcsön- és járuléktartozását, esetleges végrehajtási eljárás indítása esetén is, a Hitelező megbízására az előbbiek szerint közjegyző tanúsítsa”. A kölcsönszerződés biztosítékeként az alperes javára a Budapest, belterület .../61/A/107 hrsz. alatt nyilvántartott, természetben 1157 Budapest, ... u. 50. V. em. 20. szám alatti ingatlanra jelzálogjogot alapítottak. A jelzálogjog fedezetét képező ingatlant **Vné V. Zs.** a felperesnek ajándékozta, az ajándékozási szerződés 2. pontja szerint az ingatlant 65.549 svájci frank és járulékai erejéig jelzálogjog terheli.

Az elsőfokú bíróság az ítélet jogi indokolásában rögzítette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban régi Ptk.) 200. § (1) bekezdése alapján a felek a szerződés tartalmát szabadon állapíthatják meg, és ennek a polgári jogi alapelvnek a sérelmét eredményezné, ha a szerződő feleken kívül más, velük nem polgári jogviszonyban álló is jogosult lenne a szerződés megtámadására. A szerződést az alperes nem a felperessel, hanem a perben nem álló **V. I. L.** val és **Vné V. Zs.-val** kötötte, a felperes tehát nem a kötelelem alanya, ezért nincs perbeli legitimációja az alperessel szemben. A keresettel támadott kikötést érdemben is vizsgálva a régi Ptk. 209. § (1)-(5) bekezdéseinek, és a 209/A. § (1)-(2) bekezdéseinek felhívását követően kifejtette, hogy a felperes nincs elzárva attól a lehetőségtől, hogy amennyiben kifogásolja az alperes által készített elszámolás helyességét, úgy jogorvoslattal élhessen. A Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontjába nem ütközik a kikötés, amelyet alátámasztanak a Győri Ítéltábla Pf.IV.2018/2017/7/I. számú eseti döntésében foglaltak is. A Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésének j) pontjának és a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban Hpt.) 3. § (1) bekezdésének és 131. § (1) bekezdésének felhívásával megállapította, hogy az ügyfél tartozásának nyilvántartása nem jogosultság, hanem kötelezettség, és a nyilvántartás helyességének bizonyítása az alperes terhére esik.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a keresetnek helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak „újabb eljárásra és új határozathozatalra” utasítását kérte. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a keresettel támadott szerződéses kikötés tisztességtelen a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) és j) pontjai alapján. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Pp. 221. § (3) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének, az ítélet indokolása formális, nem tartalmazza az érvénytelenségre vonatkozó állításai tételes cáfolatát jogszabályi hivatkozásokkal is alátámasztottan.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete tényszerűen tartalmazza, hogy mely okból találta megalapozatlannak a felperes kereseti kérelmét és megjelölte a releváns jogszabályokat. A keresettel támadott kikötés nem tisztességtelen, az alperes a Hpt. előírásainak megfelelően vezeti nyilvántartásait, és az előírások szerint tájékoztatja ügyfeleit a felek teljesítéseiről. A devizahiteles jogszabályokkal a jogalkotó a fogyasztói kölcsönszerződések esetében kifejezetten elismerte a hitelintézet nyilvántartási kötelezettségét és azt, hogy a fogyasztók teljesítésének elszámolására a hitelintézet nyilvántartása az irányadó. A támadott szerződési feltétel nem tartalmaz joglemondást a felperes részéről és nem zárja el attól, hogy az alperesi nyilvántartásban szereplő tartozás összegét vitassa. Utalt a Pécsi Ítéltábla, a Fővárosi Törvényszék, a Gyulai Törvényszék és a Kúria eseti döntéseiben

kifejtett jogi álláspontra, melyek megerősítik, hogy a támadott szerződési feltétel nem tisztességtelen és a bizonyítási terhet nem fordítja meg a felperes hátrányára.

Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéletábra teljes terjedelmében vizsgálta felül és megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

A fellebbezés hatályon kívül helyezésre is irányult, ezért az ítéletábra elsődlegesen ezt az indítványt vizsgálta, mert annak megalapozottsága az érdemi felülbírálatot kizárná. A felperes alaptalanul és iratellenesen állította fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, így az ítélet felülbírálatra alkalmatlan. Az ítélet az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tartalmazza és a régi Ptk. vonatkozó rendelkezéseinek ismertetése mellett részletesen kifejti jogi álláspontját a keresetet elutasító döntés körében, így a határozat indokolása nem tekinthető formálisnak. A felperes a hatályon kívül helyezésre irányuló indítványának egyéb konkrét okát nem jelölte meg, és az ítéletábra sem észlelt olyan hivatalból figyelembe veendő eljárási hibát, ami az ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna, ezért az elsőfokú ítéletet érdemben vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényeket megállapította, a keresetösségi jog hiányára alapított érdemi döntésével az ítéletábra egyetért, annak indokait a fellebbezésben foglaltakra is tekintettel az alábbiak szerint egészíti ki, illetve pontosítja.

Az elsőfokú bíróság szükségtelenül hivatkozott döntése indokolásában a szerződés megtámadására, mivel a felperes nem megtámadási jogát gyakorolta, hanem fogyasztóként a kikötés semmisségére hivatkozott, ezért az ítéletábra mellőzi az indokolásból a szerződés megtámadásával kapcsolatos okfejtést (3. oldal utolsó mondat). Ezen túlmenően helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a semmisség megállapítására irányuló kérelem megalapozottságához a jogi érdekeltséget igazolni kell, ugyanakkor a jogi érdekeltség meglétét nem zárja ki önmagában az, hogy a felperes nem a kötelelem alanya. E körben a Pp. 123. §-ában foglalt feltételek fennállásának van jelentősége, és figyelemmel arra, hogy a perbeli esetben a felperes semmilyen értékelhető előadást nem tett arra vonatkozóan, hogy a keresetben kért megállapítás az alperessel szemben milyen jogának megóvására alkalmas, a kereset elutasításának volt helye keresetösségi jog hiányában. A Pp. 123. §-ában foglalt eljárásjogi feltételek fenn nem állása okán az elsőfokú bíróságnak a keresetet a megjelölt szerződési feltétel tisztességtelensége tekintetében nem is kellett vizsgálnia, ezért az ítéletábra mellőzi az elsőfokú ítélet indokolásából a támadott kikötés tisztességtelenségének hiányával kapcsolatban kifejtetteket.

A Fővárosi Ítéletábra a kifejtettek tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján – a fent kifejtett indokolásbeli pontosításokkal, illetve kiegészítéssel – helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az ítéletábra a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperes másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi költsége megfizetésére, amelynek mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) - (6) §-ai alapján mérlegeléssel, a jogi képviselő által kifejtett tevékenység figyelembevételével állapította meg.

Budapest, 2018. március 14.

. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.
előadó bíró

. Buglyó Gabriella s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő